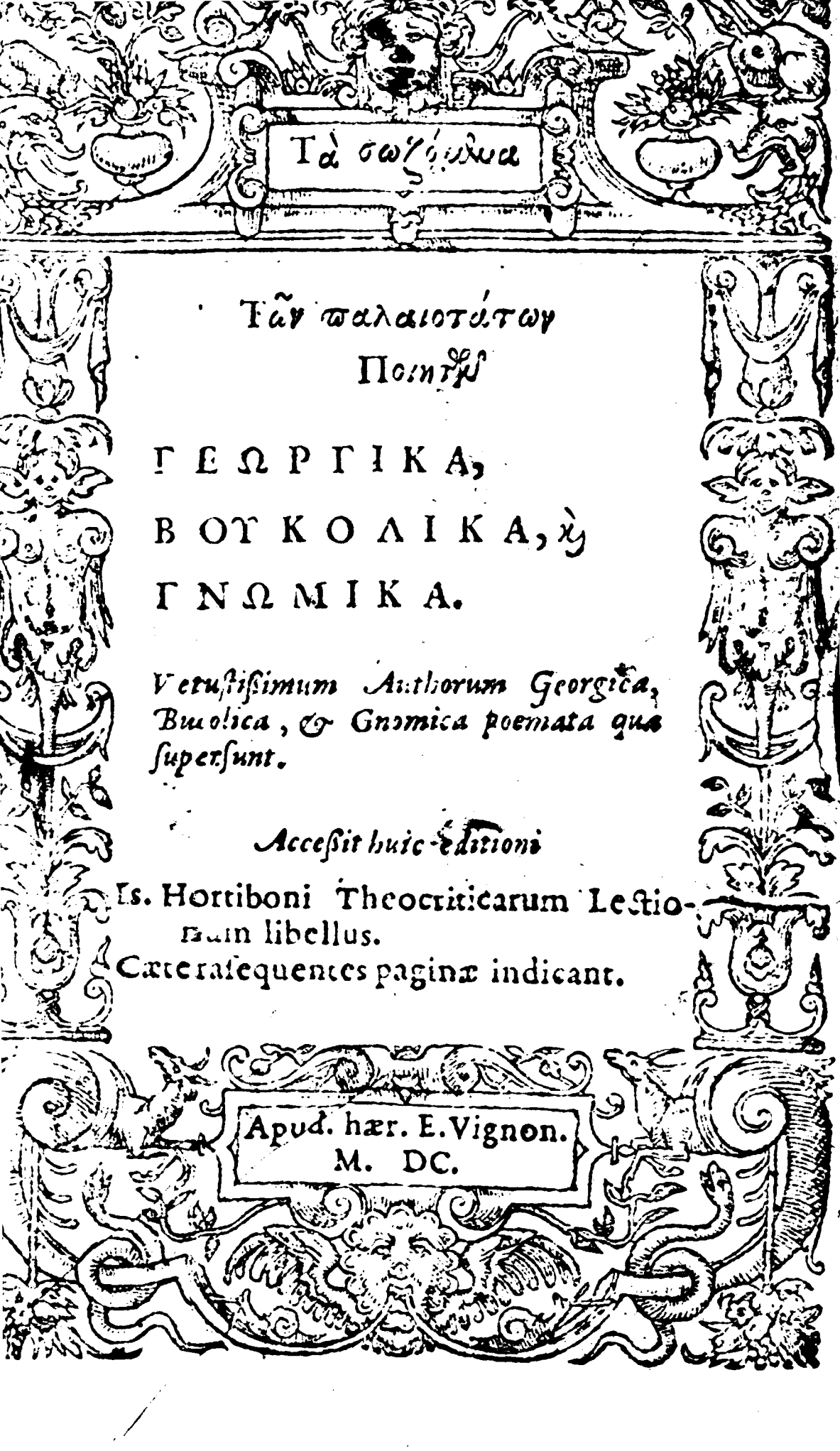

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Bibliothèque électronique suisse

Τὰ σωζόμενα

Τῶν παλαιότατων
Ποιητῶν

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Κ Α,

Β Ο Υ Κ Ο Λ Ι Κ Α, ἔ

Γ Ν Ω Μ Ι Κ Α.

*Vetustissimum Authorum Georgica,
Bucolica, & Gnomica poemata quae
supersunt.*

Accessit huic editioni

*Is. Hortiboni Theocriticarum Lestio-
gram libellus.*

Ceterae sequentes paginae indicant.

Apud. hær. E. Vignon.
M. DC.

T Y P O G R A P H I V S L E C T O R I I
beneficentulo S.

Ne sis nescius, lector, quid in hac nostra editione, praeter ea quae in prioribus habuisti, sit praestitum, paucis rem habere:

Primum Graeca ut quam emendatissimè ederentur operam studiosè dedimus:

Deinde in Latina interpretatione multa fecimus meliora.

Tertiò, quaedam adiunximus carmina partim Theocriti, partim aliorum poetarum, quae in priori deerant: quaedam etiam quae in nullis reperias.

Musei quoque poema & propter elegantiam, & quia non videbatur argumentum alienum, edere visum est.

Postremo, Isaaci Hortiboni Lektionum Theocriticarum libellum addidimus, in quo tum Theocriti tum aliorum poetarum loci non pauci quàm emendatur, quàm explicantur.

I. CRISPINI de sua editione
disi. xv.

*Si decus est paucis quàm plurima dicere, & aptè:
Quidni etiam exiguo claudere multa libro?*

OECONOMICA TOTIVS
OPERIS PRAEFATIO,

IOANNIS CRISPENI.

RAVIORIBVS defessam laboribus quid vetat in amœnos nonnunquã Poëtarum hortos requiescendi gratia excurrere? Sanè fuit, ea mihi iam dudù in promouendis (quoad potui) literarum studiis voluntas, ut quã à grauioribus illis, imò primariis Autoribus edendis otij quid superesset, secundariis qui ad humanitatem pertinent, impenderem. Maximè verò iis qui viciniore origini, ut Plato monet in Philebo, minus attractarum sordium habent: qui verbis lectis, aptis & illustribus idem efficiunt, quod pictores præstant suis pigmentis candoris ac ruboris, & aliis cuiusque generis coloribus scitè omnino adhibitis & eleganter. Ac quum superioribus annis ab Homero Poëtarum principe cœptum esset, nunc alterum ab Hesiodo, Hesiodum Aserzum illi *ἠμύρονον*, Theognidem quoque & Phœcyclidem: Theocritum aliòsque primarios Poetas, qui ob excellentis & exquisitæ descriptionis dotes vetustatem ferre potuerunt, prosequi non iniucundum duximus ea forma quæ & domi & foris oblectet, nec impediat circumstantem. Distinximus quidem eos veluti in tress

classes quarum primam Hesiodi operibus τῶν σω-
 ζουμένων: secundam Theocrito, ac reliquis Εἰδυλλιο-
 γράφαις: tertiam ipsi Theognidi cæterisque Γνωμο-
 λόγαις hac exiguitate dedimus, ut in unum volu-
 men coire omnes possint, quorum seriem subiecta
 huic Epistolæ tabula demonstrabit.

Quid porro præstitum sit hac editione non est
 pluribus recensendum: ipsa re cognoscent candidi
 Lectores: ne aut prolixiori præfatione periucun-
 dam horum Poëtarum lectionem, remorer, aut ve-
 recundiæ terminos nimia commendatione transi-
 liam. Spero equidem susceptum hunc laborem in-
 que eo doctorum virorum præstitam operam atque
 industriam studiosis nec inutilem nec ingratham
 futuram, cum & Latina versio, quæ de Græcis fide-
 liter expressa est, omnibus è regione coniuncta
 detur: tum etiam breuib; ea annotationibus in-
 dicata sint quæ necessaria erant, huiusque enchi-
 ridioli modulo potissimum conueniebant.

Atque ut ingenuè semper agnouimus à quibus
 profecimus, præter eos quorum elucubrata studia
 in hos Poëtas citata extant, pleraq; nobis benignè
 communicauit D. Portus Cretensis, vir Græcè atque
 Latinè doctissimus: multa etiã apud B. Marcuardū
 contulit C. Auberius Triumcurianus, præsertim in
 iis quæ Simmiae Rhodio attribuuntur: quæ præter-
 quam quòd sunt ἀνίγματα arbitrato veteris Au-
 toris efficta, corruptissima erant. Ioannes Pediafi-
 mus Theocriti Σίεψα declaraturus, quantis dif-
 ficultatibus afficeretur, antè testificatus est his ver-
 bis: τὸ δὲ τῷ Θεοκρίτῳ σίεψα ἀνίγματα μὲν ἴμοιον,
 διὰ τε τῶν μεταλήψεων πύκνωσιν, καὶ διὰ τὸ ἀκρο-
 στηῶς τῶν μνημονόδοξων ἰσραηλιῶν ἔχεισθαι, καὶ τὸ ἐπιπέ-
 τῆς σωτάξεως: καὶ ταῦτα μὴ καὶ πλεὶς ἀπικλῶ σωήθηδον
 ἀλλὰ πᾶσι ἐκφυλεῖν, πολλῶν ἰμποιοῦσαν ἀσπίφειδον. Quæ
 sanè præfatio æquius de Ouo, Alis, ac Securi, æni-
 gmaticis

T O T I V S O P E R I S .

gramaticis Similia commentis prædici vsurpari-
que merito possent. Hæc verò breuibus idcirco
non abs re præfatur, vt intelligant studiosi adole-
scentes, per exiguos quidem dari hos libellos, sed
refertos tanta Poëtarum veterum gaza, tam mul-
tiplici rerum sententiarumque grauitate ac varie-
tate plenos, vt maiora volumina non solum ope-
rarum & operis difficultate superent, verum etiam
utilitatem grato compendio & his præser-
tim temporibus aliqui pertur-
batissimis, coniunctam
habeant.

P O E T A R V M Q V I T R I -
bus distinctis libris, vno tamen *in medio*
comprehenduntur, ca-
talogus.

I.

G E O R G I C A .

H E S I O D I A S C R Æ I ,

O P E R A & D I E S .

Apud veteres ediscebant pueri Hesiodum, cuius
autoritas tanta erat vt ipsius carmina tan-
quam oracula & *ἐξ ἀπορίας* quædam commu-
ni sermone vsurparentur.

S C V T V M H E R C V L I S .

Dionysius Longinus Rhetor, in libro *de iudiciis*,
quem hoc ipso anno edidimus, videtur am-
bigere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

a. ij.

OECONOMIA

Annotationes in *Εσχα* & *Ημύγες*, Philippo Mel. poetissimum, Frisio & Garbitio debentur.

THEOGONIA eiusdem Poet. Cui addita genealogiarum compendiaria descriptio, nobis à D. Porro Cretensi communicata, plurimum lucis adfert.

II.

EVCOLICA.

THEOCRITIS SYRACUSII Eidyllia, apta ad Poeticas principia excolenda, quæ à primis pastorum quietis meditationibus profecta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus ad *Aratores* se transtulit: & ab *Aratoribus* ad *Herodas*: qui etiam Pastorum requiem in ipso *Ecloge* i. principio ob oculos posuit,

Tityrè tu patula recubans sub tegmine fagi, &c.

V. Vvinsenius aliique hæc Eidyllia exposuerunt.

SIMMIÆ RHODII,

OUVUM. ALAS. SECURIM

Restituit suis metris, enodatæque exposuit Aubertus.

MOSCHI Syracusij,

PIONIS Smyrnæi Eidyllia, ex A. Mekerchi, tum ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

AVSONII elegans Eidyllum, Græcis versibus à Fed. Iamotio redditum.

III.

GNOMICA.

THEOGNIDIS Megarensis vetustissimi Poetæ sententiæ elegiacæ annotationibus selectis E. Vineti, I. Hertelij, I. Schegkij, aliorumque lucubrationibus expolita.

PHOENICIDIS poema admonitorium.
PYTHAGORÆ carmina aurea scholiis
 V. Amerpachij aliorūq; observationibus illustrata.
SOLONIS sententiæ quæ supersunt,
TERTIÆ varia,
SIMONIDIS pleraque,
RHIANI,
NAVMACHII,
PANTASIDIS,
ORPHEI,
MIMNERMI,
LINI,
CALLIMACHI,
EVENI PARII,
ERATOSTHENIS,
MENECRATIS,
POSIDIPPI,
METHODORI,

TIMOCLIS. Quorum sententias plerasque
 multi magni scriptores veluti axiomata & ora-
 cula non sine honoris præfatione citarunt, Plato
 (inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutarchus,
 Athenæus, Dion, Chrysoſtomus, Philo Iudæus:
 ac de Patribus Græcis Clemens Alexandrinus, ac
 Basilius cognomento Magnus.

HOS POETAS IN SEQUITUR eadem tertia Enchiridij parte,

SENARIORVM Libellus, continens
 aliorum quoque Poëtarum sententias: quemad-
 modum ex Indice ad calcem illius tertiæ partis
 appoſito conſtabit.

ADDITIONA sunt eiſdem cum ſuperioribus
 argumenti nonnulla ex veterum Comicoꝝ
 fragmentis: quorum nomina idem Index com-
 monſtrat.

Fruere his, ô Philomuse, & noſtris ſtudiis faue.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

Animetque ad mortem obeuntem proximum virū astās:

Hic vir bonus est in bello.

Statim verò hōstium in fugas vertit phalanges

Asperas, suāque industria prælij fluctus regit.

Ipse aut̄ in prima acie prostratus charam amittit vitam,

Ciuitatem, & populos, & patrem honestans:

Multis per pectus & scutum rotundum vulneribus,

Et per thoracem ab anteriore parte sauciatus.

Hunc verò lugent, pariter iuuenes, senesque,

Et graui desiderio tota ciuitas furus ipsius prosequitur.

Huius sepulchrum, & liberi inter homines præclari sunt,

Itēque nepotes, & omne posterorum genus,

Nunquam eius bonæ gloria interit, neque nomen ipsius,

Sed quauis sub terra sit, manet immortalis,

Quem se fortiter gerontem manentēque, & pugnatem,

Propatria & liberis vehemens Mars peremerit.

Quod si effugerit sortē mortū longū inducētis soporem,

Et victoria positus splendidā gloriā pugna auferat:

Ipsū ex equo omnes iuuenesque senesque colunt,

Multisque iucundū affectus ad Orcum abit.

Senescens autem inter ciues præcellit, neque quis illum

Ladere, nec irreuerenter nec iniuste cupit.

Omnēsque in sedibus iuuenes simul, & æquales

Loco cedunt ei, quique maiores nati sunt.

Huius igitur virtutis ad summum peruenire nunc aliquis

Nitatur animo, non remittens bellum.

E I U S D E M:

aliās Callini.

Quandiu torpetis? quando strenuam habebitis animam,

O iuuenes? an non veremini vicinas,

Ob tantam ignauiam? In pace autem vobis videmini

Sedere: sed bellum totam regionem infestat.

Hunc versum suppleuit Camerarius.

Quin scitum aliquis arte in prælio hōsti obtendat.

Et aliquis moriens ultimo iaculum emittat.

Θαρσύνῃ δὲ πεπεῖν τὸν πλησίον αἰδέεσθαι παρ᾽ ἑσῶς.
 Οὗτος αἰὴρ ἀγαθὸς γίγνεται εἰ πολέμῳ.
 Αἰΐφα δὲ δυσρήμων ἀδρῶν ἐτρεφε φάλαγγας
 Τρηχίας, σπουδῆ τ' ἔχεθε κῶλα μάχης.
 Αὐτὸς δ' ἐν περμαχοῖσι πεπῶν φίλον ὤλεσε θυμὸν,
 Ἀσυτε κὺ κακίς, καὶ πατὴρ' Ἰουκλείστας.
 Πολλὰ δὲ διὰ σέου κὺ ἀσπίδες ὀμφαλοέσσης,
 Καὶ διὰ θῶρηκος κερῶδες ἐκλαυθῆος.
 Τὸν δ' ὀλοφύρονται μὴ ὁμῶς νέρι ἢ δὲ χέρετες,
 Αργαλῆω ἢ πόθω πᾶσα κέκμη δὲ πόλις.
 Καὶ τύμβος, καὶ παῖδες ἐν αἰθρώπις ἀφίσημοι,
 Καὶ παῖδων παῖδες καὶ γῆϋ' ἐξέπρω.
 Οὐδέ ποτε κλέϋ' εἰδῶσι δάκρυται ἔθ' ὄνομα αὐτῶ,
 Ἀλλ' ὑπὸ γῆς κερῶν γίγνεται ἀδαχτος,
 Οἱπν' ἀφισθύντα, μένοντά τε, μακρὰ μῦθόν τε.
 Γῆς κερῶ καὶ παῖδων δοῦρος Ἀρης ὀλέτη.
 Εἰ ἢ φύγει μὴ κῆρα τὰ κληρῶ, ἐϋθῶ σπῆρατιο,
 Νικήστας δ' αἰχμῆς ἀγλαὸν εὖχος ἔλσι,
 Πάντες μὴ τιμῶσιν ὁμῶς νέρι ἢ ἢ παλαιῶ,
 Πολλὰ ἢ τερπνὰ παθῶν ἔχεται εἰς αἰδῶν,
 Γηροσικῶν δ' ἀσοῖσι μετακέρη, οὐδέ τις αὐτὸν
 Βλάπτειν ἔτ' αἰδῶν ἔτε δίκης ἐθέλει,
 Πάντες δ' ἐν δόλοισιν ὁμῶς νέρι, οἷ τε κρατ' αὐτὸν
 Εἴκουσ' ἐκ χῶ, κερ, οἷ τε παλαιότρη.
 Ταύτης κλῦ τις ἀνὴρ ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἰκέσται
 Περσῶν, θυμὸν μὴ μεδίεισ πολέμου.

Τ Ο Υ Α Τ Ο Υ
 ἢ Καλίτου.

Μέγας τὸ κρατάκεισθε, κόντ' ἄγκυμον ἐξετε θυμὸν,
 Ὡς νέρι, ἔθ' αἰδέϊσθ' ἀφιδεικτύστας,
 Ὡς δὲ λίω μεδίεισ, εἰ εἰρήνῃ ἢ δοκεῖτο
 Ἡδῶ, ἀτὰρ πύλεμος γῆν ἀπασαν ἔχει.
 Εἰ κὺ τις ἀσπίδα θέστω ἐναντίως πολεμίζων.
 Καὶ τις δάκρυθισκῶν ὑστατ' ἀκροσπῶτω.

Honori enim est & ornamento viro pugnare
 Pro patria, & liberus, & tenera uxore
 Aduersus hostes. Mors autem aderit, quando cunque
 Parca destinauerint. Sed age quispiã rectã pergat
 Extenso in altum gladio, & sub scuto sorte pectus
 Foueat, cum primum incipit committi pugna.
 Non enim mortem esse gerere fatale est
 Virum, neque si à maioribus immortalibus genus ducat.
 Sape quis elapsus è pugna sonitũque telorum,
 Euadit, sed ipsum domi fatalis mors apprehendit.
 Atque hæc sanè nec amicus est populo, nec gratus:
 Illũ u. magnus & paruus deslent siquid passus fuerit.
 Uniuersus enim populus virum fortem desiderat
 Desunctum, uiuentem uero instar semidei colit.
 Nam coram intuentur illum uelut turrin:
 Quippe solus multorum aequat facinora.

E I V S D E M.

Veruntamen Herculis genus inuictum est:
 Confidite, nondum Iouis facies auersa est à nobis.
 Nec hominum turbam formidetur, aut metuatis,
 Quin rectã quisque hostibus scutum obuertat
 Inmissam amissurus animam, mortisque nigrum,
 Sed solus splendori gratum, subiturus fatum.
 Nostis enim quàm graua sint Martis luctuosi opera,
 Nostis etiam impetum permo' estis belli.
 Et quandoque fugistis ipsi, quandoque alios fugastis,
 Iuuenes, utrumque satius experti estis.
 Nam ex illis qui audent unã persistentes
 Cominus in hostes aduersos impetum facere,
 Perpauci occidunt, retròque seruant populum:
 Timidorum autem uirorum omnis perit uirtus.
 Vix autem aliquis uerbis explicare possit,
 Quanta incurrat mala, uir qui se turpiter dederit.

Τιμῆν τε δ' ἄβρι καὶ ἀγλαὸν αἰδρὶ μάχεσται
 Γῆς ὄρι, καὶ παίδων κουρωθῆναι τ' ἀλόχου,
 Δυσμείων. Σαύρατος δέ π' ἴασται, ἵπποσιν κεν δὴ
 Μοῖρα ὀπκλώσασ· ἀνὰ πτε ἔθις ἴτω,
 Ἐχθ' ἀνασχόμενος, καὶ ἴω' ἀσπίδες ἀλκιμον ἦτορ.
 Ἐλσας τὸ φροῦτον μητρομήϊου πολέμου.
 Οἱ δ' ἄρκως θανάτον γε φεγγεῖ εἰμαμένον ἔβρι.
 Ἄνδρ' αἰεὶ εἰ φρεσύνων ἢ γῆθ' ἀδαράτων
 Πολλὰ κ' ἔπειτα φρυγῶν καὶ δούπων ἀκόντων
 Ἐρχεται, καὶ δ' οἴκω μοῖρα κίχεν θανάτου.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν ἔμπας δέμοσιν ἔειπε δὲ ποδηνός·
 Τὸν δ' ὀλίγος σενήχθ, καὶ μέγας, ἠὲ τι πάθη.
 Λαῶ γ' ἔξυμπαντι πόδος κρατερόφρον' αἰδρὸς
 Θνήσκοντες ζώων δ', ἄξιθ' ἠμίδεων.
 Ως φ' ἄρ' ἔμιν πύργον ἐν ὄφθαλμοῖσιν ἔρροσσι,
 Ἐρθεῖ δ' ἄρ' πολλῶν ἄξια μολῶθ' ἰάνη

Τ Ο Υ Α Υ Τ Ο Υ .

Ἀλλ' Ἠεκαῶθ' γ' ἀτίκητοι γῆθ' ἐσέ.
 Θασοῖτ', ἔπω Ζεὺς ἰσχυρὰ λῶξὸν ἔχθ.
 Μηνδ' αἰδρῶν πληθύνω δ' ἠμαῖητε, μινδ' εὐβοείαδ'·
 Ἴθι δ' ἐς φρεσμάχοις ἀσπίδ' αἰὴρ ἔχέτω,
 Ἐχθ' αἰ μὲν ψυχρὸν δέμῆρος, θανάτου δ' ἐμελάνας
 Αὐγαῖσιν κῆρας ἠελίοιο φίλας.
 Ἴσε δ' ὡς Ἀρεῖος πολυδακρύτου ἔργ' ἀρείδηλα·
 Ἐὺ δ' ὄργῳ ἐδάητ' ἀγαλέου πλέμου.
 Καὶ μ' εὐβυζόντων τ' ἐδικόντων τ' ἐχθρῶν
 Ω νέοι, ἀμφιτέρων δ' εἰς κόρον ἠλάσσετε.
 Οἱ μὲν γ' ἔπολιμασσι παρ' ἀλλήλοισι μόνοντες,
 Ἐς τ' αὐτοχρῆδῖν καὶ φρεσμάχοις ἰέναι,
 Παιρότεροι θνήσκουσιν, σάοισι ἢ λαὸν ὀπίσσω·
 Τρεσπύτων δ' αἰδρῶν πᾶσ' ἄπολλαι ἀρετῆ.
 Οὐδ' εἰς δ' ἄν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσφεν ἔκαστα.
 Οὐδ' αἰ αἰετὰ πάθη, γίγνεται αἰδρὶ κακῶι
 Κκ. ιιγ.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

AUTHORVM;

QUORVM POEMATA HOC
ENCHIRIDIO CONTI-
nentur, Elenchus.

- THEOGNIS** Megarensis, pag. 7
Annotationes in eundē; ex Elia Vineto, pag. 78
PHO CYLIDES, pag. 101
Versus Phocylidi attributi tum apud Athenæum,
tum apud Stobæum, pag. 112
Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpa-
chie, pag. 124
PYTHAGORÆ carmina aurea, pag.
122.
Annotationes in eadem. Ex eodem V. Amer-
pach. 126.
SOLONIS sententiæ elegiacæ, pag. 131
Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum à
Clemente Alexand. pag. 143
TRITHÆVS de Virtute bellica,
pag. 147.
Alia eiusdem, pag. 149
SIMONIDES de vita humana, pag. 157. &
165.
Eiusdem iambi de mulieribus, pag. 158
Gnomica eiusdem in mortem, pag. 163
RHIANI, de imprudentia, pag. 171
EX NAVMACHII scriptis sen-

I N D E X.

tentia.	pag. 173
Eiusdem vituperium diuitiarum,	pag. 176
PANTASIDIS in incontinentiam,	177
EX ORPHEO , de Deo,	181
MIMNERMI de vita quòd breuis sit,	184
Epigrammata eiusdem,	187
LINI in Prudentiam & Spem,	189, & 191
CALLIMACHI nonnulla,	191
EVENI Parij sententiæ,	193
ERATOSTHENIS Cyrenai,	195
MENECRATIS Comici,	197
POSIDIPPI Cassandrij,	ibid. & 265
METRODORI Atheniensis,	199
TIMOCLIS Comici,	ibidem, & 267

HOS AVTORES INSEQUI-
tur Senatorum libellus, continens diuersorum
Poëtarum sententias singulares: quarum capita
hæc sunt.

I N			
<i>Amantem,</i>	212	<i>Artem,</i>	226
<i>Amicū & Amicos,</i>	230	<i>Attentionem,</i>	226
<i>Animum,</i>	352	<i>Auaritiam,</i>	224
		<i>Audaciam,</i>	226

I N D E X.

<i>Auxilium,</i>	214	<i>Iusto,</i>	208
D E		<i>Iuventute,</i>	218
<i>Bonus viris,</i>	200	I N	
D E		<i>Laudem,</i>	210
<i>Conscientia,</i>	226	<i>Leges,</i>	218
<i>Consilio,</i>	204	<i>Liberos,</i>	220
<i>Continentia,</i>	210	<i>Lucrum</i>	214
<i>Curiositate,</i>	224	A D	
D E		<i>Medicos,</i>	214
<i>Deco,</i>	212	<i>Mendacium,</i>	234
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Moderationem,</i>	218
I N		<i>Mærorem,</i>	216
<i>Ebrietatem</i>	218	<i>Mortem,</i>	212
I N		<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Mutuum,</i>	234
<i>Felicitatem,</i>	210	I N	
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	232
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Necessitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nobilitatem,</i>	210
A D		<i>Nouercam,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptias,</i>	204
A D		D E	
<i>Honorem,</i>	226	<i>Occultis,</i>	216
<i>Hortationem,</i>	222	<i>Odio,</i>	212
<i>Hospites,</i>	218	<i>Opibus,</i>	224
D E		<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbis,</i>	224	D E	
<i>Industria,</i>	232	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Paupertate,</i>	222
<i>Ingrata memoria.</i>	202	<i>Peccato,</i>	200
<i>Iniuria,</i>	228	<i>Pietate,</i>	212
<i>Invidia,</i>	230	<i>Pœnitentia,</i>	218
<i>Iracundia,</i>	220	<i>Populo,</i>	208
<i>Iudicio, & diuina Iustitia,</i>	214	<i>Precibus,</i>	212
214		<i>Prudentia,</i>	232
<i>Inreiuando,</i>	220	<i>Pulchritudine,</i>	214

I N D E X.

	I N		
<i>Regem,</i>	202	<i>Superbiam,</i>	D E
<i>Risum,</i>	204	<i>Tempore,</i>	214, & 234
	I N	<i>Tolerantia,</i>	228
<i>Sanitatem,</i>	228		D E
<i>Senectutem,</i>	204	<i>Veritate,</i>	202
<i>Servos,</i>	210	<i>Vita,</i>	202, & 212
<i>Silentium,</i>	226	<i>Vituperio,</i>	234
<i>Somnum,</i>	228	<i>Voluptate,</i>	212
<i>Spem,</i>	210	<i>Virtute,</i>	200

Ex Io. Hertelyj versione.

ADDITA SVNT EIVSDEM cum superioribus argumenti nonnulla ex veterum Comicorum fragmentis Gnonica. ab H. Stephano versibus expressa.

P H I L E M O N I S qui novæ seu mediæ Comediæ Poëta fuit, pag. 35

<i>ALEXIDIS</i> Thurij,	240
<i>AMPHIDIS</i> Atheniensis,	242
<i>ANAXANDRIDIS</i> Rhodij,	243
<i>ANTIPHANIS</i> Carystij,	244
<i>APOLLODORI</i> Geloi,	248
<i>DIPHILI</i> Sinopensis,	249
<i>MENANDRI</i> Atheniensis,	250
<i>DIODORI</i> Sinopensis,	248

I N D E X.

AVLI Atheniensis,	259
IPPARCHI,	261
NICOSTRATI,	262
PHERECRATIS Atheniensis,	261
CRATETIS Atheniensis,	265
ERIPHI	265
CLEARCHI,	207

F I N I S.